

Trenne stycken nya och högst roliga

W i s d r,

Den Första:

Hwad glada muntra nöjen, ic.

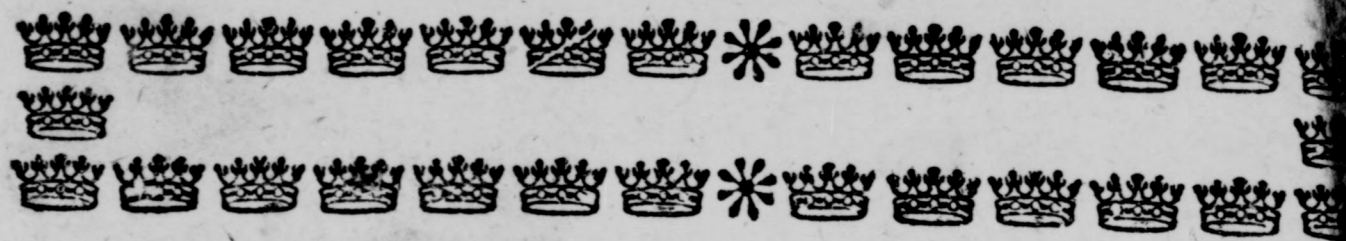
Den Andra:

Sen mitt Snallare-pass för kontant
det förstås, ic.

Den Tredje:

Så, dagen till prydnad och Rönnet till
åra, Hör på! ic.

I. Sjömans-Wisa.

Swad glada, muntra nöjen, De gosar ha, som
plöjen Neptuni åkerfält; När wi vårt hand-
werk drifwa, Kan' wi ej huseria blifwa
Luftkretsen är vårt tält:

2. När wi oss rusta klara, Att ut åt rym-
den fara, Till saknad åt en hwar, Går flit-
kan med åt stranden, Jag då med warm
handen Ett redligt affked tar.

3. Swart sedan wi oss wänder Kring alla
werldens länder Wi träffa flickor skön; Fast
mången glömt att spara Den dyrbaraste wa-
ra, Som finns bland flickors skön.

4. Bland Engelska Fruntimmer, Ja tusen-
tals man finner, Som på ett måfligt sätt
Förtjena kan sin föda Förutan minsta möda,
Blott de lärt konsten rätt.

5. Den som dem vill besöka, Sitt nöje att
föröka, Han snart erfara får, Att han för
sina pengar Får sura efterslångar Och ofta
djupa sår.

6. Den sin utwalda flicka Ger god likör att
dricka, Han är dess bästa vän; Men vill han
sedan neka En stund med henne leka, Måst
han på dörren håna.

7. Så Frankrikes Mamseller De är' ej säm-
re heller, Att taga must och murg; I smink
och i pomada De dageligt måst bada, Om de
skall hålla färg.

8. På danshus och spektakel Och alla slags
mirakel Man hoptals af dem ser; Der Her-
rar och Munsjörer Då kaffe och likör Ut
sina Jungfrur ger.

9. När som de törstig blifwa, Så p.
man dem gifwa Ett glas af lemonad; Gr
som de hunnit dricka, Går hwar en med
flit ut på en promenad.

10. Italiens flickor sköna, Hos eder får
man röna, Att list och falskhet bo. I edra
höga burar Ni mången Sjöman lurar, Ja
fler än mången tror.

11. Jag er så nogsam tänner, Ni är'n så
goda wänner Med dem, som piastrar ha;
Men när dess' pengar wackra Ni hunnit till
er schackra, Då är er wänskap slut.

12. De Spanska damer nåtta, Swartbru-
na och brunetta, De äro stolt och fin; Men
få af dem jag funnit, Som har mitt hjerta
wunnit Med sin förstådda min.

13. Cathejer *), flickor fina, Maria och
Frusina De konsten wäl förstå; Så genast
utur båten Och breder ut grannlåten. Blott
de en Drittel **) få.

14. Beslöjade Turkinnor, Egyptiskor, Gref-
innor, Jag räknar öfwer ett; Jag får er
skönhet lemna, Jag vill blott något nämna,
Swad jag här hört och sett.

15. Jag kan er ej berömma, Och er ej hel-
ler dömma, Det passar icke mig; Man dömm-

*) Marketerskor.

**) Lyft mynt, swarande emot en tredjedels Riksdaler, eller en half Gyllen.

mer ofta galet, När man blott skådar skalet,
Men kärnan icke ser.

16. På marknader de wäljas, Som hästar
köps och säljas, Att för ett skäligt pris; Den
som dem vill områda, Får ej dess ansigt skå-
da, Förr'n han betalt dess pris.

17. Och om han ångrar köpet, Så står det
lika öppet, att sälja dem igen. Som Tur-
kesmannen säger: En rik mång' hustru eger,
En fattig har knapt en.

18. Ja, äfwen dess slafwinnor, En mängd
af usla qwinnor, Dem man kan skåda få,
Sitt ansigt' flitigt höljier Och all sin swag-
het döljer, Det knappast wi förstå.

19. Men ack! till ljusligt rike, Till Hol-
land; — jag sett like, Der flickor har behag;
För andra länders qwinnor, Jag kallar dem
gudinnor, Så wackra, som klar dag.

20. Jag gick och spekulerade En gång med
goßar flera I staden Rotterdam; Musiken
ljusligt hördes, och blodet i mig rördes, Och
wi gick sakta fram.

21. Ett danshus wi tragt finna, Der klara
facklor brinna, Och wi steg genast in. Månn'
tro om paradiset Säg ut på detta wiset,
Föll mig i tankan in.

22. Här klingar glas och brickor, Här dan-
sa wackra flickor Så dugtigt om hwarann,
Som englar de sig swingar, Fast under spån-
da wingar, Till nöje för en hwar.

23. I sina hwhita kläder, Så lätta, som en
fjäder, Sig swingar hwar och en; De äldsta,
som här dansar, Ha nio rader fransar Rundt
omkring klädningen.

24. Ja, deras hufwudbona Jag liknar wid
en krona, som pryder dem galant; Struts,
fjedrar, stora kammar, Att med förgräning
flammar, Jag alla hos dem fann

25. Jag mina ögon fäste Uppå den aldra
håste, Som uti salen war; Hon såg på mig
tillbaka Jag kunde ej försaka, Att bjuda up-
på dans.

26. Men jag blef helt förlågen, Ett hinder
war i wägen, Jag war ej dertill klädd; Men
dock en wink' hon gjorde, Och mig då genast
sporde, Om jag nu dansa vill.

27. Musiken åter ljuder, Då jag min flie-
ka bjuder Till dans på bästa sätt; Jag med
min wackra Mora, Och mina stöflor stora,
Nu dansa wi som bäst.

28. Ja, Hamburg kan man kalla En lust-
gård framför alla, Der blommor gå i dans;
Månn' förr i fordna tiden, Då Adam war i
Eden, Så många nöjen fanns.

29. Ja, hwarje wacker flicka Tycks utaf
oskuld blicka, Som hon war född i går; Af
alla jag här funnit, Tycks ingen hafwa hun-
nit Tytt sina nitton år.

30. Uti dess nöjen söta En yngling kan för-
nöta Det bästa af sitt lif, Här kan man ut-
så pengar, På dessa blomsterängar, Och för-
da tidsfördrif.

31. Jag såg i gröna parken En jägare på
marken, Han lade sakta ann; Fast krutet in-
tet smälde, Han dufwan likwäl fådde, Så
godt som någon ann.

32. De Tycka flickor söta, Så wänligt de
öf möta, När wi will till dem gå, Så het' af

Fårleksyra, Att de sig knappt kan styra, När andan faller på.

33. De är' i vackra seder, I snygghet och i kläder, Gif Hollands flickor fin; Derföre och sjömmänner Är' deras bästa vänner, Och hålsa på hvar qväll.

34. Men flickor uti Norden, De bästa up- på jorden, Som man kan lita på, Der har jag endast funnit, Den som mitt hjerta wun- nit, Om jag skall säga så.

35. Kalla på ystra hästen, Der borgaren och presten De rida i galopp; Men hör Nep- tuni gassar, Hur skyndsambeten hastar Dem uti mårnen opp.

2. Knallare-Balken.

Se'n mitt Knallare-Pass, För kontant det förstås, Jag af Stadens Bormästare fått; Med mitt alnmått på klapp, Och min påse på rygg, Jag som Knallare wandrar helt trygg.

2. Se gudag, låra Mor! Skall hon handla i dag? Bästa priset, det wet hon, jag ger; Jag har scharlar och band, Silkesdukar der- te', Alla rara det skall hon få se.

3. Se dender stora blå, Som med bården omkring, Tryckt med rosor i ring uti ring; Han är fin, han är rar, Han är nymodig med, Det wet jag, war hon säker på det.

4. Kalla mig för en skålm, När jag kom- mer härnäst, Om ej färgen är ålta och bäst; Utaf alla de dukar, Som Mor handlat har, Hon, des' like ej någonsin har.

5. Swar är Farsgubben, Mor? Får jag bli här hos Er I qvarter öfwer natten, jag ber? Jag skall ge Er godt köp, Och betala dertill, Om jag bara få rå, som jag vill.

6. Ack! ack! ack! lilla Ros! Är hon ännu här qvar? Kom och säg hwilken schalen det war, Som hon tyckte så om, Kom och tag denne här, Jag med henne ej nogräknad är.

7. Nu jag lunkat min tur, Mina ställen besökt, Och på wisa jag hushådet ökt; De- lation har jag gett, Emot hundra procent, Jag har skräflat och ljugit alltjemt.

8. Se'n min påse jag tömt, Gifwit Lång- mannen tull, Och desutom min kassa är full; Får jag hem på kredit Och mitt Knallarepass, Samt på nytt börjar handla med glas.

9. Nu jag Herre vill bli, Ifrån tå och till topp, Ha betjening, som lönas med hopp; Reser ytterst till Sund, Narrar Judar och fler, Som, för rocken, kredit åt mig ger.

10. Se'n jag lurat mig fram, Blir visiten helt kort, Ty jag dräjar mig fintligen bort; Med mitt rof under arm, Reser hem, tar mig fram, Och till boks förer sjutton för sju.

11. Ännu blir jag betrodd, Gör konkurs än en gång, Och ej båsvar för korpärnes sång; Om min graf skulle bli Blott ett femqvarters rep Och i döden mitt Knallare-swep.

12. På mitt graföl skall då, Knallar jemt på en gång Stamma upp, för den aflidne, sång: Att den döde ej war Någon ärelös skalk, Han har hållit war Knallare-Balk.

3. Ja Så!

Ja, dagen till prydnad och Könet till ära
hör på! Jag vill er berätta, och ni skall få
lära, Nå nå! Hur kärleken väckes af kärle-
kens hinder, Hur kärleken löser och kärleken
binder, Och kärleken risar, Och wänskapen li-
sar. — Ja så!

2. En Glicka behagar, man wet ej hwar-
före, Hör på! Vårt hjerta hon kniper, man
rår ej derföre, Nå nå! Ibland är det mex-
ten, ibland är det armen, Ibland är det fö-
ten, ibland är det barmen, Nog af, hon för-
tjusar Och hjertat berusar. — Ja så!

3. Så älskwärd och dygdig, hon dyrkas
af alla — Hör på! De blickar hon kastar en
älskling befalla, Nå nå! Man wändas och pi-
nas, får många rivaler, Bli inledd i sqwal-
ler, i prat och kabaler, Till ringarne bytas
Och bandena knytas — Ja så!

4. Nu är man då gift, och får genast
bekymmer, Hör på! Man vaknar ur drölan,
och kärleken rymmer, Nå nå! Den sköna blir
swartsjuk och sjuklig tillika, Får många små
ungar — hon gråter — de skrika, Och man-
nen blir ledsant, Och werlden ofredsamt. Ja så!

5. Så går det ej sällan, och ofta i bör-
jan. Hör på! Wäl mången har fastnat för
alltid i smörjan. Nå nå! Men wänskapet
räcker förtroligt öf handens, Den stadgar vårt
tycke; wi wänjas wid banden, Ut kärlek wi
skratta, Och wänskap wi skatta. Ja så!